

בש"פ 6541/17 - זאיד כללאב, עלי אלוג', דיפאללה זנון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6541/17

בש"פ 6550/17

בש"פ 6567/17 - א'

כבוד השופט י' דנציגר
זאיד כללאב
עלי אלוג'
דיפאללה זנון

לפני:
העורר בבש"פ 6541/17:
העורר בבש"פ 6550/17:
העורר בבש"פ 6567/17:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

עררים על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 8472-06-17 מיום 3.8.2017 שניתנה על ידי
כב' השופט נ' אבו טהה

עו"ד משה מרוז; עו"ד משה פלמור
עו"ד דוד יפתח; עו"ד יגאל דותן
עו"ד אורי בן נתן

בשם העורר בבש"פ 6541/17:
העורר בבש"פ 6550/17:
העורר בבש"פ 6567/17:

עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם המשיבה:

החלטה

עמוד 1

רקע

1.

1

4

במסגרת כתב האישום, יוחסו לאלוג' ולזנון עבירות של ייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש],

התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה; ועבירה של הסתייעות

ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה). בנוסף, מיוחסת לאלוג'

גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לכללאב יוחסו עבירות של החזקת סם

מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה; והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

לפי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למשיבה, אולם עובר ליום 10.5.2017, קשרו אלוג' וזנון, ביחד עם אדם

נוסף תושב מצרים (להלן: המצרי) ועם אחרים ממצרים ומישראל, לייבא כמות גדולה של סם מסוכן מסוג חשיש, ממצרים לירדן, על

ידי השלכת הסם מעל לגדר הביטחון בין מצרים לישראל במקום מתואם מראש (להלן: הקשר). במסגרת הקשר, בין הימים

16.5.2017-10.5.2017, ביצעו אנשים מטעם אלוג', זנון והמצרי, תצפיות לעבר אזור ההברחה המיועד, על מנת לתאם את מועד

ההברחה המדויק. ביום 16.5.2017 בתיאום טלפוני עם אלוג' וזנון, סמוך לאחר השעה 22:00, הגיעו מספר אנשים סמוך לגדר

הגבול מהצד המצרי, כשהם נושאים עמם סולם וכן 10 חבילות סם מסוכן מסוג חשיש, העלו את הסולם והחלו לזרוק את חבילות

הסם מעל לגדר, לתוך שטח ישראל. אלוג' הגיע יחד עם אדם שזהותו אינה ידועה, ברכב מסוג טויוטה לנדקרוזר (להלן: רכב

הלנדקרוזר), שנמצא בשימוש של אלוג', עד לגדר הגבול בדיוק כאשר המצרים השליכו מעל הגדר את חבילות הסם, כאמור. אלוג'

והאחר אספו תשע חבילות סם גדולות והעלו אותן לרכב הלנדקרוזר. לאחר מכן הם נסעו למקום מסתור, כשהם מותירים במקום

חבילה קטנה שהכילה 2.9925 ק"ג של סם מסוכן מסוג חשיש, שנמצאה בהמשך בחיפוש כוחות הביטחון במקום. לאחר מכן, אלוג'

התקשר לזנון וביקש ממנו, בהמשך לקשר שקשרו, שישלח אדם נוסף לקחת את הסמים ממקום המסתור ויעבירם בתוך ישראל

למקום אחר. זנון, בתיאום עם אלוג', פנה טלפונית לנאשם 3, והציע לו, בהמשך לשיחות קודמות ביניהם, לקחת את חבילות הסם

שהוברחו מאלוג', ולהסיען למקום אחר, תמורת תשלום של 7,500 ש"ח. הנאשם 3 הסכים והצטרף לקשר.

סמוך לאחר מכן, באישון לילה, נסע הנאשם 3 ברכבו (להלן: רכב הקורולה), נפגש עם זנון, וביחד הם נסעו למקום המסתור בו

המתין להם אלוג'. הנאשם 3 העלה לרכב הקורולה תשע חבילות סם והתרחק מהמקום בנסיעה עם הסם, כשאלוג' נוסע ברכב

הלנדקרוזר בכביש 40 לכיוון צפון. אלוג' חלף עם רכב הלנדקרוזר על פני מחסום משטרת תוך שהוא עולה על הדוקרנים והמשיך

בנסיעה מהירה ולא עצר למרות הוראת השוטרים, שאף ירו פצצת תאורה באוויר. אלוג' המשיך לנסוע ברכב הלנדקרוזר למרות

שאירעו תקרים בארבעת הגלגלים, נכנס לשטח ונטש את הרכב. הנאשם 3 הסתתר עם רכב הקורולה ועם חבילות הסם כשהוא

ממתין מספר שעות עד לאחר שעלה אור היום. במהלך יום 17.5.2017, גייס זנון את כללאלב על מנת שיסייע בהעברת הסם למקום אחר. לאחר מכן, עוד ביום 17.5.2017, בתיאום עם זנון, עלה הנאשם 3 ממקום המסתור בשטח ברכב הקורולה עם הסמים לכביש 40, סמוך למצפה רמון, כשזנון וכללאלב נוסעים לפניו ברכב נוסף, בו נהג כללאלב וזנון ישב לצדו. הנאשם 3 נסע ברכב הקורולה עם הסמים, על מנת להעבירם למקום אחר, בכביש 40 לכיוון צפון, ופנה לכביש 204 לכיוון ירוחם. כל אותה עת, זנון וכללאלב נסעו ברכב הנוסף לפני הנאשם 3, כאשר זנון והנאשם 3 משוחחים ביניהם ומתאמים את הנסיעה, וזנון מודיע לו מהם תנאי הדרך והאם יש משטרה באזור. רכב משטרה שנסע אחרי הנאשם 3 על כביש 204, הפעיל אור כחול מהבהב וסימן לו לעצור. הנאשם 3 לא שעה להוראת המשטרה, והמשיך בנסיעה מהירה לכיוון ירוחם, עד שהתקרב לחסימה משטרתית על הכביש. אז, עצר הנאשם 3 את רכב הקורולה, ביצע פניית פרסה ונסע חזרה לעבר השוטר שדלק אחריו. בשלב זה, ביצע הנאשם 3 פניית פרסה נוספת, ירד לשול הכביש ונכנס לשטח כשהוא נוסע ברכב הקורולה לכיוון ירוחם. ניידות משטרתיות נסעו אחרי הנאשם 3 בשטח, עד שעצר את רכבו וניסה להימלט ממנו בריצה. השוטרים רצו אחרי הנאשם 3 והצליחו לעצור אותו. ברכב הקורולה נתפסו תשע חבילות גדולות, אשר הכילו סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל של 201.499 ק"ג.

2. בית המשפט המחוזי בחן את הראיות שהובאו בפניו, תוך שהתייחס לטענות הצדדים והגיע לכלל מסקנה כי ישנה תשתית ראייתית לכאורית המצביעה על מעורבותם של הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. צוין כי באי כוח הנאשמים לא חלקו על העובדות המתוארות בכתב האישום, וכי המחלוקת נסובה בעיקר סביב סוגיית זיהוי הקולות בעניינו של אלוג', אשר משליכה גם על חלקם של יתר הנאשמים למעשים המיוחסים להם בכתב האישום. בית המשפט עמד על כך שאלוג' ביקש לבכר את ממצאי חוות דעת המומחה מטעם ההגנה על פני דו"ח זיהוי השוואת הקולות שנערך על ידי המשקלטת המשטרתית מיחידת האזנות הסתר (להלן: המשקלטת). בית המשפט קבע כי חלק ניכר מטענותיו של בא כוחו של אלוג' הן טענות שמקומן להתברר בהליך העיקרי והן אינן נוגעות לשאלת ערכה הראייתית הלכאורי של כל ראיה. בית המשפט קבע כי חומר הראיות בעניינו כולל ראיות רבות ממקורות שונים, אשר יוצרות יחד רשת, שדי בה כדי להצביע על מעורבותם הלכאורית של הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

3. אשר לטענת בא כוחו של אלוג' לגבי זיהוי הקול; בית המשפט המחוזי קבע כי על אף שבדיקת האזנות הסתר לא נערכה במעבדה, בשלב הלכאורי בו אנו נמצאים קיים ערך לזיהוי הקול. נקבע כי הטענות בעניין זה נוגעות בעיקר למשקל שיש ליתן לראיה זו, וראוי שהדבר יוכרע במסגרת ההליך העיקרי. לגופו של עניין, בית המשפט ציין כי לא התרשם שדו"ח הזיהוי שערכה המשקלטת, לפיו אלוג' הוא הדובר, הוא משולל יסוד. בית המשפט קבע כי זיהוי הקול ביחס לאלוג' אינו עומד לבדו ומתווספות אליו שורה ארוכה של ראיות שתורמות, כל אחת בדרכה, לקשירתו לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בין היתר העובדה שרכב הלנדקרוזר נצפה בגבול מצרים-ישראל, כאשר מעל גגו מותקן פנס מהבהב (להלן: צ'קאלקה), ושתי דמויות פורקות ומעמיסות עליו את שקי הסם שנזרקו מהצד המצרי. בהקשר זה צוין כי רכב הלנדקרוזר נמצא בהמשך נטוש בשטח לאחר שפרץ מחסום משטרה ובחיפוש בתוכו נמצאו פריטים אישיים של אלוג'. עוד צוין, כי בחומר הראיות קיימות הודעות האחין של אלוג', שחוזקו גם בהודעת אביו, אחיו של אלוג', לפיהן הרכב אמנם רשום על שמו כבעליו, לבקשת אלוג', אך בפועל הוא בהחזקתו ושימוש המתמיד של אלוג', לרבות במועדים מושא כתב האישום. בית המשפט קבע כי נתונים אלו אינם מתיישבים עם גרסתו של אלוג' לפיה רכב הלנדקרוזר שפרץ את המחסום המשטרה ונטש אשר נמצא על ידי השוטרים לא נמצא בשימוש.

4. בנוסף, בית המשפט המחוזי עמד בפירוט על כך שמספרי הטלפונים בהם נעשה שימוש במהלך האירוע משויכים לנאשמים. בהקשר זה צוין כי אלוג' סירב למסור לחוקריו מספר טלפון כלשהו שהוא נוהג לעשות בו שימוש. כן צוין, כי "מחקרי התקשורת של

כלל המעורבים, תומכות ומתיישבות עם תוכן שיחות האזנות הסתר לשלבים המתוארים לעיל". כמו כן, בית המשפט סקר באופן מקיף את עדויות הנאשמים ביחס לשאלת ההיכרות ביניהם.

5. אשר לטענת האליבי של אלוג'; צוין כי אלוג' מסר לחוקריו כי במשך ארבעה ימים היה באוהל ברהט בחתונה של קרוב משפחה שלו, ומסר שמות של מספר אנשים שראו אותו במועדים אלו באוהל החתונה. צוין כי בפועל אחד מאותם אנשים נחקר אודות מקום הימצאו של אלוג' והוא לא אישר את גרסתו. בית המשפט המחוזי קבע כי על אף שלא כל האנשים שאלוג' נקב בשמם נחקרו ביחס לטענת האליבי, אין לכאורה במחדל זה כדי לכרסם בעוצמת הראיות. צוין כי קביעה זו נכונה ביתר שאת הואיל ואלוג' לא מסר פרטים מזיהים אודות אותם "עדי אליבי", מלבד שמותיהם הפרטיים.

6. בהמשך לכך, נקבע כי בניגוד לטענות בא כוחו של זנון, מעיון בפלט שיחות הטלפון המשוך לו עולה כי ביום 16.5.2017 הוא שוחח מספר פעמים עם המצרי ועם הנאשם 3. בנוסף, צוין כי מעיון במחקרי התקשורת, ניתן ללמוד על ההתקשרויות בין זנון לבין אלוג', הנאשם 3 והמצרי. כן צוין, כי זנון ואלוג' היו ממוקמים באותם המקומות בו זמנית לפי מחקרי התקשורת למנוי המשוך לאלוג'. בית המשפט המחוזי קבע כי עיון בתמליל השיחה בין זנון לבין הנאשם 3 מלמד באופן ברור על גיוסו של הנאשם 3 תמורת תשלום כספי להוביל את הסם ממקום המסתור למקום אחר. צוין כי לשיחה זו קדמה שיחה בין זנון לאלוג', במסגרתה פנה אלוג' לזנון כדי שיגייס את הנאשם 3. בנוסף, צוין כי מן התמליל עולה כי כללאב השתתף בשיחה זו ושוחח עם הנאשם 3. והודגש, כי שיחה זו התקיימה כאשר זנון וכללאב נסעו יחד ברכב בו נהג כללאב, דקות ספורות לפני מעצרו ידי השוטרים. יתר על כן, צוין כי בשיחה מספר 299 מיום 13.5.2017, שהתקבלה מהמנוי המשוך לזנון, נשמע אלוג' מזדהה בשמו, ונקבע כי נתון זה אינו מתיישב עם הטענה כי לפני יום 17.5.2017 "לא היו שיחות האזנות סתר או התקשרויות כלשהן" בין זנון לאלוג'.

7. אשר לטענה כי זנון וכללאב היו נעדרי יסוד נפשי ביחס לעבירות המיוחסות להם; נקבע כי תוכן של השיחות, לצד השלבים שקדמו לאירוע והעולים מהאזנות הסתר של המעורבים האחרים, מלמדים לכאורה על מודעותם של זנון וכללאב. נקבע כי מסקנה זו מתבקשת לכאורה לנוכח נתוני מחקרי התקשורת לצד האיכוניים, המפריכים את "גרסתם התמימה", הן ביחס למסלול וכיוון נסיעתם והן ביחס למטרת הנסיעה שהוצגה על ידם כנסיעה שמטרתה לאתר רכב שעליו היה שלט "למכירה" לשם רכישתו.

8. לנוכח האמור, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לחובת הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, וכי מקומן של טענות הסנגורים להתלבן בהליך העיקרי ולא בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט קבע כי אין מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר לחובת הנאשמים על רקע סוג העבירות המיוחסות להם בכתב האישום, ועל כן פנה לבחון את היתכנותה של חלופת מעצר.

9. בית המשפט המחוזי עמד תחילה על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים. בהקשר זה צוין כי אלוג' הוא יליד 1988, ולחובתו שתי הרשעות קודמות: הראשונה בגין תקיפה סתם משנת 2014, והשנייה בגין הפרת הוראה חוקית משנת 2015. בנוסף, צוין כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום בבית המשפט המחוזי בגין עבירות של מתן שוחד, שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית. אשר לזנון; צוין כי הוא יליד שנת 1991 [יצוין כי כנראה מדובר בטעות סופר, שכן מחומר הראיות שהובא בפניו, עולה כי זנון הוא יליד שנת 1971] וכי אין לו עבר פלילי. אשר לכללאב; צוין כי הוא יליד 1980 ולחובתו שלוש הרשעות קודמות: הראשונה בגין הפרעה לשוטר במילוי

תפקידו, משנת 2001; השנייה בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגינה נידון לשלושה חודשי מאסר, משנת 2004; והשלישית בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגינה נידון לשלוש שנות מאסר בפועל, משנת 2006.

10. בית המשפט המחוזי עמד על כך שהעבירות המיוחסות לנאשמים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, כך שנקודת המוצא היא שסוג העבירה כשלעצמו מקים עילה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים ושחרורו יתאפשר רק במקרים חריגים במיוחד. בית המשפט ציין כי בעניינו של כללאב נטען כי מפאת "חלקו השולי" באירוע, לרבות העובדה כי עברו הפלילי הוא רחוק (משנת 2006), נסתרת חזקת המסוכנות וישנה הצדקה לבחינת חלופת מעצר. בית המשפט דחה את הטענה לפיה חלקו של כללאב באירוע הוא שולי. נקבע כי גם אם יוכח שתפקידו של כללאב היה קטן ביחס לחלקם של יתר המעורבים באירוע, והתמצה ב"פתיחת ציר" עבור הרכב המוביל של הסמים כדי שיוכל להימלט ממקום האירוע, הרי שמדובר בחוליה אשר תרומתה להוצאתה של העסקה לפועל היא משמעותית. בית המשפט ציין כי המעשים המיוחסים לנאשמים חמורים ביותר נוכח נסיבות ביצועם. הודגש, כי במסגרת ההברחה הוכנסה לישראל כמות עצומה של סם מסוכן מסוג חשיש, וכי סביר שכמויות אלה היו אמורות להניב למעורבים בהברחתם רווחים בשיעור ניכר, וכן כי פוטנציאל הנזק מסחר בסמים בכמות הנטענת ופגיעתם בציבור הם גדולים במיוחד. כמו כן, צוין כי הצורך בהגנה על הציבור מפני עבירות של סחר בסמים מתחזק נוכח היקף ההברחה במקרה דנן וה"הנאה" שיכולים להפיק מבצעי העבירה מביצועה.

11. לנוכח האמור, נקבע כי עברו הנקי של זנון והטענה בדבר חלקו המצומצם של כללאב, אינם עולים כדי נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מן המדיניות השיפוטית שהתווה בית משפט זה בהתייחס לעבירות מושא כתב האישום. בית המשפט ציין כי בחן את העניין גם על פי הפסיקה המכירה באבחנה בין נאשמים דומיננטיים הנמצאים במעגל הראשון לבין נאשמים הנמצאים במעגל השני והנמשכים אחרי הגורמים העיקריים. בהקשר זה נקבע כי עניינם של כללאב והנאשם 3 לא נמנה על המעגל השני, בשים לב למידת מעורבותם, כפי שעולה מהאזנות שיחות הסתר ונכונותם לקדם את התכנית של המעורבים האחרים תמורת בצע כסף.

12. על רקע כל האמור, הורה בית המשפט על מעצרו של כל הנאשמים, ובכלל זה שלושת העוררים, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

טענות הצדדים

13. אלוג' - באמצעות באי-כוחו, עו"ד דוד יפתח ועו"ד יגאל דותן - מפנה את טענותיו נגד ההחלטה כי ישנן ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו, וההחלטה שלא להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו. אלוג' טוען כי לא ניתן לזהות אותו כדובר בהאזנות הסתר המפלילות, ולשיטתו, מלבד האזנות הסתר אין כל ראיה הקושרת אותו לעובדות כתב האישום. נטען כי לנוכח העובדה שמדובר בראיה המרכזית והיחידה נגדו אי ביצוע השוואת קול מעבדתית הוא בגדר מחדל משטרתי. נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בקבעו כי המסקנה שקולו של אלוג' הוא זה שנשמע בהקלטה, כפי שקבעה המשקלטת, אינה משוללת יסוד. מעבר לכך, נטען כי בניגוד לקביעתו של בית המשפט לא נמצאו "שורה ארוכה של ראיות" מלבד האזנות הסתר, אלא שתי ראיות בלבד שלמעשה הן מסקנות שאין להן ביסוס ראייתי. הראייה הראשונה היא כי רכב הלנדקרזר שבשימוש של אלוג' נצפה ליד הגבול בעת הברחת הסם ואותר כמה שעות לאחר מכן הרחק משם. בהקשר זה נטען כי בתיאור של התצפיתנית אין כל זיהוי של מאפיין ייחודי של הרכב. עוד נטען, כי

הרכב שמופיע בצילום בסרטון הוא לא רכב הלנדקרוזר מן הסוג שמיוחס לאלוג', אלא רכב שחלקו האחורי פתוח, וכן כי לא ניתן להסיק מן הצילום כי על הרכב הייתה צ'קאלקה. מעבר לכך, נטען כי פנסי הבהוב (צ'אקלקות) נפוצים בכל מרחב הנגב בשימושן של חברות שמירה מקומיות, ולא ניתן להסיק כל מסקנה בהקשר זה ביחס לרכב הלנדקרוזר. עוד נטען כי לאחר שהרכב שנצפה על יד גדר הגבול נסע מן המקום, אבד עמו קשר העין וכי רכב הלנדקרוזר נתפס כארבע שעות וחצי מאוחר יותר בשדמה המרוחקת מאד מן הגבול. על כן, נטען כי פערי המקום והזמנים בין תצפית לתצפית בנוסף ל"מחדלי הבלשים" אינם מאפשרים להגיע למסקנה לכאורית כי הרכב שנתפס במחסום המשטרתי הוא אותו רכב שנצפה על יד גדר הגבול. בהקשר זה נטען כי באף אחת מן התצפיות שלאחר אירוע ההברחה לא זוהה מספר הרישוי של רכב הלנדקרוזר וכי מדובר במחדל. מעבר לכך, נטען כי הראייה השנייה אליה התייחס בית המשפט המחוזי היא השימוש בטלפון סלולרי מסוים שהמשיבה מייחסת לאלוג', על בסיס ההנחה כי הוא הדובר בהאזנות הסתר. בהקשר זה נטען כי הטלפון הסלולרי הנ"ל לא נתפס וכי בבקשה למתן צו להאזנת סתר לאלוג' לא מופיע כי הוא זה ששמשמש במספר זה, אלא "אלמוני ואחרים".

אשר לבחינת טענת האליבי; נטען כי חל מחדל בפעולות היחידה החוקרת שלא בחנה את טענת האליבי של אלוג' באמצעות חקירה של ארבעת האנשים שאלוג' נקב בשמם עמם נפגש באירוע חתונה שהתקיים בין המועדים 26.5.2017-22.5.2017. כן נטען כי עוד מחדל עניינו בכך שהחקירה של האדם שנחקר לא תומללה, ומכל מקום התמלול לא הועבר לידי ההגנה. עוד נטען כי האדם שנחקר במשטרה והעיד כי אלוג' לא היה בחתונה, לא זכר פרטים לגבי האירוע באופן כללי ולכן ערכה הראיית של עדותו הוא אפסי. משכך, נטען כי אין הצדקה להטיל את האחריות למחדלם של החוקרים על אלוג'. יתרה מכך, נטען כי קיים לפחות אדם נוסף בשם עלי אלוג' המבוקש לחקירה על ידי המשטרה בחשד לביצוע עבירות סמים. והודגש, כי עברו הפלילי של אלוג' אינו כולל עבירות סמים. בהקשר זה צוין כי לבית המשפט המחוזי הועבר דו"ח פעולה מתיק אחר המלמד על קיומו של עלי אלוג' האחר, אך לדברים לא נמצא ביטוי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. מעבר לכך, נטען כי בית המשפט שגה משלא בחן חלופת מעצר בעניינו של אלוג', שכן אין לו עבר פלילי מכביד או עבירות בתחום הסמים והוא לא ריצה מעולם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

14. זנון - באמצעות בא-כוחו, עו"ד אורי בן-נתן - מפנה את טענותיו נגד ההחלטה על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו וההחלטה שלא להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. לשיטתו, לנוכח עברו הנקי, בית המשפט המחוזי שגה כאשר לא הורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו לבחינת היתכנות שחרורו לחלופה. לטענתו, בית המשפט המחוזי שגה כאשר הניח כי אין מחלוקת אודות קיומה של תשתית ראייתית (למעט סוגיה של זיהוי קול באחת מן ההקלטות), שכן לדבריו, כלל לא הונחה תשתית ראייתית מספיקה על מנת לקשור אותו למעשים. זנון טוען כי ניתן לכל היותר לייחס לו עבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. כן נטען כי אין ראייה הקושרת אותו לקשירת הקשר או לתקרית ייבוא הסמים לישראל. בהקשר זה נטען כי השיחות המוקלטות שקיים עם אלוג' אמנם התקיימו ביום 16.5.2017, מועד העברת החשיש לישראל, אולם הן התקיימו לאחר מועד קשירת הקשר ולאחר מועד הייבוא, ומכאן שלא ניתן לקשור אותו למעשים בפועל. עוד נטען כי שיחת הטלפון שהתקיימה בין זנון ובין הנאשם 3 מאוחר יותר באותו יום, אשר בה נדונו לכאורה פרטי שינוע החשיש בישראל תמורת 7,500 ש"ח, אינה חד משמעית דיה, שכן אין בה התייחסות מפורשת לחשיש. בנוסף, נטען כי באותה שיחת טלפון הנאשם 3 אמנם משוחח עם מנוי השייך לזנון, אולם הוא משוחח עם שני גברים שונים, ולא ניתן לקבוע בוודאות מי מהם הוא זנון, ולכן לא ניתן לדעת מי מהם הוא זה שהציע את התשלום. יתר על כן, נטען כי לא ניתן ללמוד משיחות הטלפון המוקלטות של זנון עם הנאשם 3 במהלך נסיעתם ביום 17.5.2017, כי הוא ידע שהנאשם 3 מסיע סמים מסוכנים ברכבו, מה סוג הסמים המסוכנים, או מה ערכם. אשר לעובדה שבית המשפט לא הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של זנון; נטען כי העובדה שבמקרים דומים הופנו נאשמים לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מפלה אותו לרעה ביחס אליהם. כן נטען כי

בית המשפט שגה משקבע כי עברו הנקי אינו מהווה נסיבה חריגה שיש בה כדי להצדיק סטייה מהמדיניות השיפוטית הנוהגת של מעצר עד תום ההליכים בעבירות מן הסוג המיוחס לו. והוטעם, כי במקרים דומים בפסיקה ניתן להיווכח כי בית המשפט מצא את עברם הנקי של נאשמים כנסיבה חריגה שיש בה כדי להצדיק סטייה מן הכלל לפיו בעבירות מן הסוג בהן מואשם זנון, ככלל אין מקום לשחרר לחלופת מעצר. לנוכח האמור, מבקש זנון כי בית המשפט יורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו על ידי שירות המבחן שיבחן את אפשרות שחרורו בתנאים מגבילים. בדיון שהתקיים לפני הוסיף בא כוחו של זנון כי המצרי שעמו נקשר הקשר לכאורה נמצא בישראל ועל כן העובדה שהוא לא אותר ולא נחקר מהווה מחדל חקירתי. בנוסף, נטען כי שיוכו של המנוי שמספרו מסתיים בספרות 5829 לזנון הוא שגוי, שכן על פי מזכר תפיסת הפלאפונים של הנאשמים, מספרי הטלפונים שנתפסו ושייכים לזנון מסתיימים בספרות 2998 ו-6008.

15. כללאב - באמצעות באי-כוחו, עו"ד משה מרוז ועו"ד משה פלמור - ממקד את טענותיו בסוגיית בחינת חלופת המעצר וההחלטה שלא לערוך תסקיר מעצר בעניינו. לטענתו, בית המשפט המחוזי שגה עת הורה על מעצרו עד לתום ההליכים, מבלי להתחשב בנסיבותיו של המקרה ובנסיבותיו האישיות. כללאב טוען כי בהתחשב בחלקו הקטן יחסית ובכך שהוא נעדר עבר פלילי מזה כ-12 שנים, היה על בית המשפט להורות על קבלת תסקיר בעניינו. לטענתו, במקרה דנן מתקיימות הנסיבות המיוחדות אשר יש בהן כדי להטות את הכף לשחרורו לחלופת מעצר. כללאב מדגיש כי תפקידו הלכאורי באירוע היה שולי ביותר וכי בית המשפט שגה בכך שלא הבחין בין המעגלים השונים אליהם משתייכים הנאשמים השונים ולא התייחס לשאלת החלופה בעניינו באופן מובחן. העורר הדגיש כי הוא אב לשמונה ילדים קטינים ומשמש כמפרנס העיקרי של משפחתו. לנוכח האמור טוען העורר כי יש במעורבותו המצומצמת באירוע ובנסיבותיו האישיות כדי להצדיק את שחרורו לחלופת מעצר. כללאב מציין כי לפי כתב האישום מעורבותו הלכאורית בפרשה החלה רק ביום האחרון וכי הוא לא היה "בסוד העניינים" ו"לא היה מעורב בשום צורה". בנוסף, הודגש כי בכתב האישום לא צוין כי כללאב ידע על העסקה שאמורה להתבצע, על כמות הסם שאמורה להגיע ומהיכן, ואף לא נטען כי הוא קיבל תמורה כלשהי בעבור אותה עסקה.

16. המשיבה טוענת - באמצעות בא-כוחה, עו"ד תומר סגלוביץ' - כי בניגוד לנטען על ידי אלוג', האזנות הסתר הן לא הראייה היחידה הקיימת לחובתו. והודגש, כי האזנות הסתר משתלבות עם ראיות נוספות שקושרות את הנאשמים לאירוע בכל שלב ושלב. אשר לשיון האזנות הסתר לאלוג'; נטען כי ניתן לשייך את האזנות לאלוג' הן לפי זיהוי הקול והן לפי שיחה מספר 299, שבה גבר פונה לאלוג' ואומר לו "עלי יא ילד" ואלוג' משיב לו "כן". המשיבה טוענת כי על פי מספרי הטלפונים ושיוכם ומחקרי התקשורת ניתן ללמוד שבשלב הראשון נוצר קשר בין אלוג' וזנון לבין המצרי, וכי למעשה מדובר בשלב ההכנה. צוין כי אותן שיחות משתלבות עם העדות של התצפיתניות. כך למשל, בשיחה 463 המצרי אומר שהוא ואנשיו יגיעו עם סולם, ואכן התצפיתנית אומרת שהם הגיעו עם סולם. כמו כן, צוין כי בשעה 07:06 המצרי התקשר ואמר שהם נכנסו לשטח, ומהודעתה של התצפיתנית, אילנה ריבקין, עולה שהיא זיהתה רכב בשעה 07:10. בנוסף, נטען כי ישנן שתי שיחות מהמפגש עצמו שבהן נאמרו אמירות כמו "הנה אני פוגש אותך" "תסתתר" ו"תראה אותי" וכי הודעת התצפיתנית שראתה את העברת החבילות, מתיישבת עם אותן אמירות. יתר על כן, נטען כי ניתן ללמוד משיחות 659 ו-660 על התכנון לגייס את הנאשם 3, ומשיחה 820 על גיוסו של הנאשם 3 על ידי זנון. אשר לרכב הלנדקרוזר שנמצא לאחר שפרץ את המחסום המשטרתי; נטען כי ברכב נמצא הדרכון של אלוג', כרטיס האשראי שלו, שני טלפונים וצ'קאלאקה, וכי הוא זיהה את החפצים האלו כשייכים לו בחקירותיו. נטען כי בחקירתו של האחין של אלוג', שעל שמו רשום הרכב, הוא מסר כי אלוג' ביקש לרשום את הרכב על שמו מכיוון שמלבדו "כולם מסובכים". זאת ועוד, נטען כי אין כל הסבר של אלוג' לשאלה מניין הרכב הגיע, וכל שהוא מוסר בהקשר זה הוא שזה לא הרכב שלו וכי הוא משתמש בו לפעמים. מעבר לכך, צוין כי ישנו מזכר של שוטר מיום

12.5.2017 שזיהה את אלוג' נוסע ברכב הלנדקרוזר. עוד נטען כי הצ'קאלקה שנתפסה ברכב קושרת את אלוג' ואת רכב

הלנדקרוזר לזירה, שכן אלוג' מוסר למצרי בשיחה ביניהם כי "האור שלי יראה ויש לי מהבהב", ובנוסף התצפיתנית זיהתה צ'קאלקה

וניתן להבחין בה גם בתצלומים מסרטון הצבא. אשר לחוות הדעת הנגדית ביחס לזיהוי הקולי; נטען כי לא מדובר בראיה מדעית, שכן

היא אינה עומדת בתנאים שנקבעו בהלכת מצגורה. בהקשר זה נטען כי ראוי שההכרעה בין שתי חוות הדעת תיערך במסגרת ההליך

העיקרי. לטענת המשיבה, זיהוי קולי הוא כמו זיהוי חזותי ובהקשר זה יש לתת משקל להתרשמותו של בית המשפט. אשר לאלבי;

נטען כי ניתן להבין מדוע האדם שנחקר לא זכר פרטים אודות האירוע בחלוף שבעה ימים מסיומו. כן נטען כי אף אם אחד מהאנשים

שאלוג' נקב בשמם זיהה אותו בחתונה, הרי שהיא נערכה במשך חמישה ימים ועל כן אין בכך כדי להצביע על כך שהוא שהה בחתונה

במשך חמשת הימים ברצף ולא יצא לכיוון גדר הגבול וחזר לאחר מכן. אשר לכללאב; נטען כי הוא אמנם היה מעורב רק בחלק

האחרון של האירוע, אך היה בקשר עם זנון עוד לפני כן. יצוין כי בא כוחה של המשיבה העלה טענות גם לעניין קיומן של שיחות בין

זנון לבין המצרי כמו גם בין זנון לאלוג' עובר ליום 16.5.2017, באמצעות מנוי שמספרו מסתיים בספרות 5829, ואולם לאחר שבחן

את הטענות שהעלה בא כוחו של זנון בדיון שלפני, לעניין הטעות בשיוך מספר מנוי זה לזנון, הוא חזר בו מטענותיו בהקשר זה.

דיון והכרעה

17. לאחר שעיינתי בהודעות העררים על נספחיהן, שמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני ובחנתי את חומר הראיות, באתי

לכלל מסקנה כי חומר הראיות הגולמי יש בו כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית בעניינם של אלוג' וזנון, שיש בה כדי להצביע על

סיכוי סביר כי הם יורשעו במיוחס להם בכתב האישום. יחד עם זאת, אני סבור כי יש מקום להורות על עריכת תסקירי מעצר בעניינם

של שלושת העוררים, כפי שיפורט להלן.

18. אשר לקיומן של ראיות לכאורה; כידוע, בשלב בקשת המעצר עד לתום ההליכים, בית המשפט נדרש לבחון את ערכן הגולמי של

הראיות הלכאוריות שלפניו ואת הפוטנציאל הגלום בהן. בחינה זו מטרתה לקבוע האם יש בתשתית הראייתית הלכאורית כדי להצביע

על סיכוי סביר להרשעה בתום ההליכים [ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144 (1996)]. כמו כן,

נקבע לא אחת כי מקומן של שאלות העוסקות במשקלן של ראיות (או במהימנותם של עדים) להתברר במסגרת ההליך העיקרי על

ידי הערכאה הדיונית, ואין בית המשפט נדרש להן בשלב זה [בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.7.2017)]. בחינת

החומר הראייתי בעניינם של זנון ואלוג' מגלה כי ישנן ראיות לכאורה שיש בהן כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעתם בסיום ההליך

נגדם.

19. אשר לאלוג'; טענתו העיקרית היא כי הזיהוי הקולי שנערך להאזנות הסתר הוא שגוי, ואין בו כדי לבסס את מעורבותו באירוע.

בהקשר זה יצוין כי מלבד הזיהוי הקולי שנערך על ידי המשקלטת, בחן השופט נ' אבו טהה - אשר כפי עולה מהחלטתו מכיר את

השפה הערבית והניב הבדואי - את הקלטות השיחות בעצמו והגיע למסקנה כי זיהוי הקול כקולו של אלוג' אינה משוללת יסוד. הלכה

היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" ישנו משקל ראייתי אף אם זיהוי בהשוואה מעבדתית הוא מדויק יותר [בש"פ 6466/06 עקול

נ' מדינת ישראל, פסקה ד (31.8.2006)]. זאת ועוד, בית משפט זה חזר והדגיש כי על טענות לגבי זיהוי קולו של נאשם להתברר

במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך מעצר [השוו: בש"פ 1017/16 ג'ית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (17.2.2016)].

משכך, סבורני כי בשלב זה ניתן להסתפק במזכר מיום 1.6.2017 שערכה המשקלטת ובהתרשמותו של השופט נ' אבו טהה מן

ההקלטות, לפיהם הדובר בהאזנות הסתר האמורות הוא אלוג'. בבחינת למעלה מן הצורך, אוסיף כי אלוג' הזדהה בשמו במסגרת שיחה 299 (האזנת סתר 2017-216395), תוך שהשיב בחיוב לפנייה אליו בשמו ("עלי").

אשר לרכב הלנדקרוזר; מעיון בתמונות שנקלטו במצלמות צה"ל, ניתן לראות ג'יפ קצר בצבע בהיר עם חפץ קטן על הגג בחלקו הקדמי, שנראה כמו צ'קאלקה, ולידו שני אנשים אשר בהחלט ניתן להניח כי הם מרימים דבר מה מן הקרקע, כפי הנטען. בתמונה נוספת שהוגשה לעיוני, ניתן לראות אדם שמחזיק חפץ אשר ניתן להניח כי הוא שק ועל האדמה בצד השני צללים שניתן להניח כי הם שקים נוספים (מזכר בנושא קבלת תמונות מפיקוד דרום, מיום 29.5.2017). מעבר לכך, מחומר הראיות עולה כי רכב לנדקרוזר לבן נתפס נטוש בשטח לאחר שפרץ מחסום משטרה (דו"ח הפעולה של פקד איתי בוכריס, מיום 17.5.2017, בשעה 09:32; מזכר בבקשה לאישור "צו מחשב לטלפונים לתפוס בהם ראיות", מאת רס"מ נאור ביטון מיום 17.5.2017). בחיפוש ברכב נמצאו חפצים אישיים של אלוג', אותם הוא זיהה כשייכים לו, בין היתר: כרטיס קופת החולים של רעייתו, כרטיס אשראי ודרכון על שמו (הודעתו של אלוג' במשטרה מיום 28.5.2017, שורות 125-134), וכן נמצאה בו צ'קאלקה. בנוסף, מחקירתו של אחיינו של אלוג', שעל שמו רשום הרכב, עולה כי הרכב נרשם על שמו לבקשתו של אלוג', כששה חודשים קודם לכן, וכי מיום הרישום הרכב היה בשימוש הבלעדי של אלוג' (הודעתו של סלימאן גוברין מיום 4.6.2017, שורות 28-45). יצוין כי אלוג' לא סיפק כל הסבר ביחס להימצאותו של רכב הלנדקרוזר בשטח ולעניין הימצאם של חפציו האישיים בו. מן האמור עולה כי ניתן לקשור לכאורה בין הרכב שנמצא נטוש לבין אלוג'. ואולם, לא הובאו בפני די ראיות לכאורה על מנת לקשור באופן ישיר בין הרכב שנצפה על יד גדר הגבול לבין רכב הלנדקרוזר שנתפס נטוש בשטח.

אשר למחדלים החקירתיים הנתענים ביחס לטענת האליבי; בא כוחו של אלוג' טוען כי העובדה שנחקר רק אדם אחד מבין ארבעת האנשים שמרשו נקב בשמם כמי שיכולים לאמת את טענת האליבי שהעלה, היא בגדר מחדל משטרה. בדומה לקביעתו של בית המשפט המחוזי, גם אני אינני סבור כי יש במחדל זה כדי לכרסם בעוצמת הראיות לכאורה.

לנוכח כל האמור, מצאתי כי ישנן די ראיות לכאורה שיש בהן כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעתו של אלוג' בהליך העיקרי.

20. אשר לזנון; כאמור, בדיון שהתקיים לפני טען בא כוחו כי חלה טעות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי אשר שייך את המנוי שמספרו מסתיים בספרות 5829 למרשו. משכך, הוא ביקש לדחות את הטענות המיוחדות לזנון בכל הנוגע להתקשרויות שקיים באמצעות מספר טלפון זה. מעיון במזכר תפיסת הטלפונים וכן בנספח לצו נתוני תקשורת (פל"א 212536/17), עולה כי זנון נתפס עם שני מכשירי טלפון שמספריהם מסתיימים בספרות 2998 ו-6008. בהקשר זה יצוין כי במסגרת הודעתו של זנון במשטרה מיום 17.5.2017 הוצגו לפניו שלושה מכשירי טלפון והוא זיהה רק שניים מהם כשייכים לו (הודעתו של זנון מיום 17.5.2017, שורה 173-188). החוקר צלצל לטלפונים הללו וכך נודע כי מדובר במנויים שמסתיימים בספרות 6008 ו-2998. יצוין כי בבקשה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת, ביקשה המשטרה נתונים גם אודות המנוי שמספרו מסתיים בספרות 5829, אף שמן הראיות שהוצגו לעיוני, לא ברור כיצד נעשה הקישור בין מספר זה לבין זנון. לנוכח האמור, נראה כי לכאורה נפלה שגיאה בקביעתו של בית המשפט אשר ייחס את מספר הטלפון שמסתיים בספרות 5829 לזנון, בשל הודעתו במשטרה מיום 17.5.2017, בשורה 180. מכל מקום, בחומר הראיות שהוצג לעיוני לא מצאתי ראיה הקושרת בין מספר זה לבין זנון.

על אף האמור, סבורני כי ישנן די ראיות לכאורה שיש בהן כדי ללמד על סיכוי סביר להרשעתו של זנון בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כפי שאפרט להלן. אמנם לא מצאתי סימוכין בחומר הראיות שהוצג לעיוני, לטענה כי עובר ליום 10.5.2017 קשר זנון קשר יחד עם אלוג' והמצרי, שכן לא ניתן לשייך את פלט השיחות של המנוי שמסתיים בספרות 5829, המעיד על קיומן של שיחות עם המצרי ועם אלוג' לזנון, מן הסיבות האמורות לעיל. ואולם, ניתן ללמוד מהשיחות שהתקיימו בין אלוג' לזנון (באמצעות המנוי שמסתיים בספרות 6008 והמשויך לו) ביום 16.5.2017 בשעה 23:17 ובשעה 23:24 (שיחות מספר 659 ו-660 האזנת סתר 2017-216395), כי עלי ואלוג' סיכמו לכאורה על גיוסו של הנאשם 3 על מנת שייקח את חבילות הסם ממקום המסתור ויובילן למקום אחר תמורת תשלום של בין 5,000 ש"ח ל-7,500 ש"ח. בהמשך לכך, בשיחה שהתקיימה כמה דקות לאחר מכן, בשעה 23:24, בין זנון לנאשם 3 ניתן להבין כי זנון גייס לכאורה את הנאשם 3 תמורת תשלום כספי להוביל את הסמים (שיחה 820, מספר האזנת סתר 2017-215005 מיום 16.5.2017). מעבר לכך, מפלט השיחות של המנוי המסתיים בספרות 6008, ניתן ללמוד כי זנון קיים לכאורה מספר שיחות עם המצרי ביום 16.5.2017 בעודו ממוקם צפונית לירוחם, בין היתר, בשעות 11:15, 12:35, 12:36, 12:40 ו-22:27; וביום 17.5.2017, בין היתר בשעות 02:11 ו-12:55. מעבר לכך, מפלט השיחות של המנוי המשויך לזנון עולה כי הוא קיים שיחות בין יום 16.5.2017 ל-17.5.2016 גם עם הנאשם 3, בין השאר: ביום 16.5.2017 בשעות 11:20, 12:46, 23:25 וביום 17.5.2017 בשעות 02:26 ו-12:49. כך גם עם אלוג', בין היתר: ביום 16.5.2017 בשעות 23:21, 23:36, 23:47 וביום 17.5.2017 בשעות 00:59 ו-01:41. זאת ועוד, בשיחה שהתקיימה בין זנון לבין הנאשם 3 ביום 17.5.2017 (שיחה 881, מספר האזנת סתר 2017-215005, בשעה 16:41), ניתן ללמוד על כך שזנון וכללאלב שנוהג לצדו, מדברים לכאורה עם הנאשם 3 על ה"טמבון", ככל הנראה של הניידת, שנפגע במהלך הימלטותו של הנאשם 3 (בהקשר זה צוין בדו"ח הפעולה של רס"ר אלעד סוויסה מיום 17.5.2017 כי בסביבות השעה 16:40, במהלך ניסיונו לעצור את הנאשם 3, הוא "חתך אותי ופגע לי בפגוש הקדמי בצד הימני"), תוך שהם אומרים כי "יעשו לו שיפוצים אחרי הערב".

דעתי היא כי די בראיות לכאורה אלה, על מנת לקשור את זנון למיוחס לו בכתב האישום ברמה לכאורית, ולהצביע על סיכוי סביר להרשעתו כאמור.

21. אשר לחלופת מעצר; כידוע, בעבירות סמים מן הסוג המיוחס לעוררים קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק). משכך, ככלל אין לשחרר נאשמים בעבירות מסוג זה לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים [ראו למשל: בש"פ 8101/16 אלסאנע נ' מדינת ישראל, פסקה 14 והאסמכתאות שם (16.11.2016)]. ואולם, נפסק לא אחת כי במקרים חריגים, ניתן יהיה להורות על שחרור, ככל שיש בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם באופן מספק. בגדר מקרים חריגים אלו נמנים, בין היתר, מקרים שבהם הנאשם הוא אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי או כאשר מדובר במי שאינו "נטוע" בעולם עבריינות הסמים. משכך, ובהתאם לאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק, יש לבחון בכל מקרה לגופו האם ניתן להשיג את תכלית המעצר תוך פגיעה פחותה בחירותו של הנאשם [השוו: בש"פ 451/09 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.5.2009); בש"פ 8585/15 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.12.2015)].

22. כידוע, ההכרעה בשאלת היתכנותה של חלופת מעצר נעשית על דרך של בחינה דו שלבית. בשלב הראשון, יש לבחון האם ניתן, ברמה העקרונית, להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה כלשהי - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - והאם ניתן לאיין באמצעותה את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם. בשלב השני, יש לבחון את החלופות המוצעות ואת

מידת התאמתן למקרה הקונקרטי [השוו: בש"פ 1765/16 פרקש נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (17.3.2016); בש"פ 9888/16 קוגמן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 והאסמכתאות שם (3.1.2017); בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' זאודי, פסקה 19 (21.2.2017)].
לטעמי, בענייננו ייתכן וניתן יהיה להשיג את מטרת המעצר ביחס לשלושת העוררים גם בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני או חלופת מעצר, מן הסיבות שתפורטנה להלן.

23. אשר לכללאב; לטענתו, בהתחשב בחלקו הקטן יחסית באירוע והעובדה שעברו הפלילי "מרוחק", לנוכח העובדה שהרשעתו האחרונה היא מלפני 12 שנים, יש לשחררו לחלופת מעצר ולמצער להורות על עריכת תסקיר שירות מבחן בענייננו. מחומר הראיות שהובא לפני וכן מכתב האישום עולה כי כללאב אכן היה מעורב באירוע רק בחלקו האחרון, ועל פניו נראה, מבלי לטעת מסמרות, כי תפקידו באירוע לא היה דומיננטי ביחס לשאר הנאשמים. על כן, אני מורה על עריכת תסקיר מעצר בענייננו.

24. אשר לאלוג'; סבורני כי לא ניתן להתעלם מטענתו לפיה טענת האליבי שהועלתה על ידו לא נחקרה עד תום. יתר על כן, כפי שקבעתי לעיל, מחומר הראיות שהונח לפני לא ניתן לקשור באופן ישיר בין הרכב שנצפה על יד גדר הגבול לבין רכב הלנדקרוזר שנתפס מאוחר יותר בשטח. נוכח האמור לעיל – ואף בהתעלם מטענותיו בעניין היעדר זיהוי קול מעבדתי – סבורני כי יש מקום להורות על תסקיר מעצר גם בענייננו.

25. אשר לזנון; בהתחשב בעברו הנקי, ובטענות של בא כוחו לפיהן אין ראיות שיש בהן כדי ללמד על מעורבותו של מרשו בקשירת הקשר עובר ליום 16.5.2017, כמו גם בהתחשב בשגגה שנפלה לכאורה בהחלטת בית המשפט קמא – לפיה יוחס לו מספר מנוי על בסיס הודעה במשטרה שלמעשה אין בה כדי לבסס שיוך זה – הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להורות אף בענייננו על עריכת תסקיר מעצר.

26. סוף דבר, דין העררים בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה להידחות. יחד עם זאת, שירות המבחן יערוך תסקירי מעצר בעניינם של העוררים ואלו יונחו על שולחנו של בית המשפט המחוזי הנכבד לא יאוחר מיום 10.10.2017. סבורני כי תסקירים אלו יוכלו לספק לבית המשפט המחוזי כלים נוספים על מנת לבחון האם המקרים דנן יכולים להימנות בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. למותר לציין כי אין בהחלטה זו משום קביעה כי יש מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני או על שחרור לחלופת מעצר בתנאים מגבילים בהתייחס למי מהעוררים.

ניתנה היום, י"ט באלול התשע"ז (10.9.2017).

ש פ ט